

**“मीठे बच्चे- बाबाको आशा छ बच्चाहरू पूरा-पूरा नष्टोमोहा बनून्। जब पक्का प्रतिज्ञा गर्छन्- बाबा!
हजुर मेरो, म हजुरको। तब सच्चा प्रीत जुट्छ।”**

प्रश्न:- रुद्र शिव बाबाद्वारा रचिएको यज्ञ र मनुष्यहरूद्वारा रचिएको यज्ञमा मुख्य अन्तर के छ?

उत्तर:- १- मनुष्यले जति पनि यज्ञ रच्छन्, त्यसमा जौ-तिल आदि स्वाहा गर्छन्, त्यो मटेरियल यज्ञ हो। बाबाले जुन यज्ञ रच्नु भएको छ यो अविनाशी ज्ञान यज्ञ हो, यसमा सारा पुरानो दुनियाँ स्वाहा हुन्छ। २- त्यो यज्ञ थोरै समयसम्म चल्छ, यो यज्ञ जबसम्म विनाश हुँदैन तबसम्म चलिरहन्छ। जब तिमी बच्चाहरू कर्मातीत अवस्थासम्म पुग्नेछौ तब यज्ञको समाप्ति हुन्छ।

गीत:- निर्बल से लडाई बलवान की...

ओम् शान्ति। अहिले बच्चाहरूले यो जान्दछन्- यसलाई पाठशाला पनि भनिन्छ र ज्ञान यज्ञ पनि भनिन्छ। पाठशालाको हिसाबले लक्ष्य-उद्देश्य त अवश्य हुनु पर्छ। अहिले यो यज्ञको यज्ञ पनि हो र पाठशाला पनि हो। यो रुद्र ज्ञान यज्ञ हो, उनीहरू यसको नक्कल गर्छन्। मटेरियल (भौतिक) यज्ञ रच्छन्। त्यसमा जौ-तिल आदिको आहुति राख्छन् र अर्को फेरि धेरै ठूलो यज्ञ पनि रच्छन् जहाँ चारैतिर शास्त्रहरू राख्छन्। धेरै ठूलो जमिन लिन्छन् अनि एकातिर चामल, घिउ, पिठो आदि सबै राख्छन् र अर्कातिर शास्त्र पनि सबै राख्छन्। शास्त्रले जे माग्छ त्यसलाई सुनाउँछन् अनि त्यहाँ यज्ञमा स्वाहा पनि गरिरहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- यो रुद्र त मेरो नाम हो। भन्छन् पनि रुद्र भगवानले ज्ञान यज्ञ रच्नु भएको थियो। त्यसको नाम रुद्र ज्ञान यज्ञ हुनगयो। जसरी नेहरूपछि नाम राख्छन्- नेहरू मार्ग, नेहरू पार्क आदि। अब रुद्र हुनु हुन्छ भगवान् शिव। उहाँले नै रुद्र ज्ञान यज्ञ रच्नु भएको छ। यस यज्ञमा सारा पुरानो सृष्टिको आहुति पर्छ। यो कसैको बुद्धिमा कहाँ हुन्छ र? कति ठूलो सृष्टि छ। कति टाढा-टाढा शहर छन्। सबै यस अविनाशी ज्ञान यज्ञमा आहुति पर्ने छन्। पुरानो दुनियाँको विनाश त अवश्य हुनु छ, फेरि नयाँ दुनियाँ बन्छ। विनाश हुनमा प्राकृतिक प्रकोप ले पनि मदत गर्छ, यो हो रुद्र राजस्व अश्वमेध अविनाशी ज्ञान यज्ञ। अविनाशी मतलब जबसम्म विनाश हुँदैन तबसम्म चलिरहन्छ। यस्तो यज्ञ कसैको चल्दैन। धेरैमा धेरै एक महिना चलाउँछन्। गीता पनि एक महिना सुनाउँछन्। अहिले बाबा सम्झाउनु हुन्छ मैले यो ज्ञान यज्ञ रचेको छु। यो हो राजस्व अश्वमेध मतलब तिम्नो जुन रथ छ, त्यसलाई स्वाहा गर्नु छ, बलि चढाउनु छ। उनीहरूले नाम अर्कै राखेका छन्। दक्ष प्रजापतिको यज्ञ देखाउँछन्, त्यसमा घोडालाई जलाउँछन्। ठूलो कहानी छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- यो मेरो अविनाशी ज्ञान यज्ञ हो। अविनाशीद्वारा अविनाशी यज्ञ। यस्तो होइन सदैव चलिरहन्छ। जब सारा दुनियाँ स्वाहा हुने समय आउँछ तबसम्म यो यज्ञ चल्नु छ किनकि बाबा ज्ञानका सागर हुनु हुन्छ। भक्तिका त धेरै शास्त्र छन्। ज्ञानका सागर बाबा हुनु हुन्छ भने त अवश्य उहाँ सँग नयाँ ज्ञान हुनु पर्छ। बाबा आफ्नो पूरा परिचय दिनु हुन्छ र फेरि सृष्टि चक्र कसरी फिर्छ यो पनि सम्झाउनु हुन्छ, जसद्वारा आत्मा त्रिकालदर्शी बन्छ। त्रिकालदर्शीको ज्ञान अरू कसैले दिन सक्दैन। एक त ज्ञानलाई धारण गर्नु छ, दोस्रो तिमी बच्चाहरूलाई योगबलद्वारा विकर्माजित बन्नु छ। जन्म-जन्मान्तरको पापको बोझ जो शिरमा छ, त्यो जल्नलाई समय लाग्छ। कति धेरै वर्ष भयो र पनि

२०७५ असोज १५ सोमबार १-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन कर्मातीत भएका छैनन्। कर्मातीत अवस्था जब आउँछ तब यज्ञ पनि समाप्त हुन्छ। यो धेरै ठूलो यज्ञ हो। निशानी पनि देखिन्छ, तयारीहरू भइरहेका छन्। पछि गएर तिमीले देख्नेछौ— प्राकृतिक प्रकोप पनि तयारी भइरहेको छ। कहिले जोड सँग बाढी आउँछ, कहिले भूकम्प, कहिले अनिकाल हुन्छ। उनीहरू त गफ गर्दै रहन्छन्— ४ वर्षको योजना बनाएको छ अनि अनाज धेरै हुन्छ। अरे, खाने वाला मनुष्य पनि त धेरै हुन्छन्। केवल मनुष्य कहाँ हो र? कीरा, फटेङ्ग्रा आदिले पनि त खान्छन्। बाढी आउँछ, धेरै नोक्सान गरिदिन्छ। यी बिचराहरूलाई थाहा छैन। तिमीलाई थाहा छ— अनिकाल आदि अवश्य पर्नु छ। असार देखिन्छ। सानो लडाईं लाग्यो भने अनाज आउनै बन्द हुन्छ। पहिले लडाईंमा कति पानी जहाज डुबेका थिए। एक अर्काको धेरै नोक्सान गरेका थिए।

बाबा भन्नुहुन्छ— ५ हजार वर्ष पहिले पनि यो यज्ञ रचिएको थियो र तिमीहरूले राजयोग सिकेका थियौ। यज्ञ ब्राह्मणहरूद्वारा रचिन्छ। गीतामा त लडाईं आदिको कुरा लेखिदिएका छन्। सञ्जय आदि पनि छन्। यी सबै भक्तिमार्गका सामग्री हुन्। यो पनि अविनाशी हो। फेरि भक्तिमार्गमा तिनै सामग्री निस्कन्छन्। रामायण आदि जति पनि शास्त्र निस्किएका छन्, फेरि निस्कन्छन्। जसको राजधानी चलेको थियो— अंग्रेज आए, मुसलमान आए, यी सबै भएर गएका हुन्, फेरि आउँछन्। फेरि विभाजन हुन्छ। यी कुरालाई तिमीहरू जान्न सक्छौ, तिमीहरूमध्ये पनि नम्बरवार छन्। कसैले त केही पनि जान्दैनन्। त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ, कति ठूलो यज्ञ रच्छन्। उनीहरूलाई सम्झाउनु छ— वास्तवमा अश्वमेध अविनाशी रुद्र ज्ञान यज्ञ, यसलाई रुद्र शिव भगवानले रच्नु भएको हो, कृष्णले रचेका होइनन्। कृष्णको त्यही चित्र त सत्ययुगमा मिल्छ, फेरि कहिल्यै मिल्न सक्दैन किनकि त्यो नाम, रूप, देश, काल त सबै बदलिन्छ। यस्तो त हुन सक्दैन— कृष्ण आएर आफूलाई पतित पावन कहलाउन्। पतित-पावन त एउटै परमात्मा हुनु हुन्छ। यस्तो होइन, तिमीहरू भन्नेछौ— पहिले नै किन रूप नदेखाएको? होइन, यस्तो कहाँ हुन्छ र? सबै कुरा पहिले नै बताइदिने। तिमीहरू भन्नेछौ— पहिले नै यो ज्ञान किन नदिएको, एकै दिन किन ज्ञान नदिने? तर होइन, उहाँ त ज्ञानसागर हुनु हुन्छ त्यसैले अवश्य बिस्तारै-बिस्तारै सुनाइरहनु हुन्छ। यस्तो होइन, सबैले एकै पटक पढ्नेछन्। नम्बरवार पढ्नेछन् र पढाइमा समय लाग्छ। यसको नाम हो नै अविनाशी रुद्र ज्ञान यज्ञ। अब यो त कहीं पनि लेखिएको छैन। शास्त्रहरूमा निमित्तमात्र केवल भारतवर्षको प्राचीन सहज राजयोग लेखिएको छ। अच्छा, प्राचीन कहिले? शुरूआतमा। त्यसैले अवश्य यस अविनाशी ज्ञान यज्ञबाट नै स्वर्ग बनाइएको हुनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु कल्प-कल्प संगमयुगमा। उनीहरूले भूल गरिदिएका छन्, समय पनि बदलेका छन्। फेरि सत्ययुगको आयु लाखौं वर्ष लेखिदिएका छन्, गफ लगाइदिएका छन्। यो त छ ४ भाग। स्वस्तिकामा पनि ४ भाग गरिदिएको छ— ज्ञान र भक्ति। आधाकल्प ज्ञान दिन, आधाकल्प भक्ति रात। ज्ञानको प्रारब्ध मक्खन मिल्छ, भक्तिको प्रारब्ध मही मिल्छ। गिर्दा-गिर्दै एकदम खत्तम हुन्छन्। नयाँ दुनियाँलाई फेरि पुरानो अवश्य बन्नु छ। कलाहरू कम हुँदै जान्छन् त्यसैले अब यसलाई भ्रष्टाचारी, विकारी भनिन्छ। आसुरी दुनियाँ हो नि। तिमीलाई थाहा छ, यो भक्ति आदि गर्नाले कहिल्यै भगवान् प्राप्त हुन सक्दैन। भक्ति त गर्दै आएका छन्, बन्द हुँदैन। यदि भगवान् मिल्ने हो भने भक्ति बन्द हुनेथियो नि। आधाकल्प भक्ति चल्यो छ। यी सबै कुरा मनुष्यलाई सम्झाउनु पर्छ। दुनियाँ

२०७५ असोज १५ सोमबार १-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 नयाँ कसरी बन्छ, यसको चित्रद्वारा साक्षात्कार गराउनु छ। पुरानो दुनियाँ खत्तम भएर फेरि नयाँ स्थापना हुन्छ। अब प्रदर्शनी आदिको उद्घाटन कुनै ठूला व्यक्तिद्वारा गराउनु पर्छ। मदत त लिनुपन्यो नि। उनीहरूलाई फेरि धन्यवाद दिइन्छ। बधाई दिनको लागि तार (टेलिग्राम) पठाइन्छ। आफूमाथि कति ठूला-ठूला टाइटल राखेका छन्। श्री श्री को टाइटल पनि राखेका छन्। श्री श्री बाबा सम्झाउनु हुन्छ— श्रेष्ठाचारी दुनियाँ थियो, अहिले भ्रष्टाचारी छ। फेरि बाबा श्रेष्ठाचारी बनाउन आउनु भएको छ। उनीहरूले फेरि सुरु देखि नै आफूमाथि श्री नाम राखिदिन्छन्। वास्तवमा श्री लक्ष्मी, श्री नारायण सत्ययुगमा नै भनिन्छ। राजाहरूलाई श्रीको टाइटल कहिल्यै दिदैनथे। उनीहरूलाई फेरि हिज हाइनेस भन्छन्। सबै भन्दा ठूला हिज होलिनेस लक्ष्मी-नारायणको राजाहरूले पनि पूजा गर्छन् किनकि उनीहरू पवित्र छन्। आफू पतित छन्। पावन राजाहरूलाई हिज होलिनेस भनिन्छ। अहिले त हिज हाइनेसको सट्टा सबैलाई धेरै टाइटल दिन्छन्। श्री श्री भन्दै रहन्छन्। अहिले बेहदका बाबा तिमीहरूलाई श्री बनाइरहनु भएको छ। नयाँ दुनियाँ कसरी स्थापना हुन्छ, चित्रमा नै सम्झाउन सक्छौ। हामी भ्रष्टाचारीबाट श्रेष्ठाचारी बनाउने सेवा गर्छौं, हजुर उद्घाटन गरिदिनुहोस्। उनीहरूलाई सम्झाउनु पर्छ— सेकेन्डमा जीवन मुक्ति भनिएको छ नि। सम्झाउने वाला धेरै एक्लै हुनु पर्छ, फूर्ती हुनु पर्छ। मिलेट्रीहरू कति धेरै टिपटप रहन्छन्। तिमी बच्चाहरूको नाम कति ठूलो छ— शिव शक्ति सेना! यो ज्ञान मिल्छ नै अबलाहरू, अहिल्याहरूलाई। यहाँका कुरा नै आश्चर्यजनक छन्। उच्च भन्दा उच्च भगवानले पढाउनु हुन्छ। कसलाई! अहिल्याहरू, कुब्जाहरूलाई। भगवानुवाच— उनीहरूलाई राजयोग सिकाउँछु, ड्रामामा यस्तो निश्चित छ। तर सबैले आफूलाई पाप आत्मा कहाँ सम्झन्छन् र? बाबा भन्नुहुन्छ— यो अन्तिम जन्म पवित्र बन्यौ भने एक सेकेन्डमा जीवन मुक्ति पाउन सक्छौ। आउन त धेरै आउँछन्। आश्चर्यवत् सुनन्ती, कथन्ती, बाबाको बनन्ती फेरि पनि गिरन्ती र भागन्ती हुन्छन्। यो सुरु देखि नै भइरहन्छ। बिहान भन्छन्— मलाई पक्का निश्चय छ, साँझमा भन्छन्, मलाई संशय छ, म जान्छु, म चलन सकिदैन। लक्ष्य उच्च छ, म छुट्टी लिन्छु। ड्रामाको भावी। बाबा सँग सम्बन्ध बिच्छेद गरिदिन्छन्। माया यति प्रबल छ जसले चल्दा-चल्दै थप्पड लगाइदिन्छ। बच्चाहरू भन्छन्— बाबा, मायालाई भनिदिनु— थोरै नरम भइदेऊ। बाबा भन्नुहुन्छ— म त मायालाई भन्छु— खुब कडा गर। बाबा भन्नुहुन्छ— खबरदार रहनु। यस्तो होइन— मायाले थप्पड लगाओस् र तिमी फँसिराख। तिमीहरू माग्छौ नै— जनकजस्तै गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा-रहँदै जीवन मुक्ति पाउँ।

बाबा भन्नुहुन्छ— एक जन्म पवित्र बन्यौ भने तिमी स्वर्गको मालिक बन्छौ। मनुष्यको विकार सँग (जहरसँग) कति प्रेम छ। चल्दा-चल्दै गिर्दछन्। हामी बिवाह गर्न चाहँदैनौ भने सरकारले केही गर्न सक्दैन। सम्झाउन सक्छौ— हामी पतित बन्ने नै किन जसबाट पुजारी बनेर सबैको अगाडि शिर झुकाउनु परोस्। म कुमारी हुँ भने सबैले मेरो अगाडि शिर झुकाउँछन्, त्यसैले म किन पूज्य नरहने? बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— पवित्र पूज्य बन। एउटै राजयोगको परीक्षा छ। कति चढ्छन् र गिर्छन्। हर एकले आ-आफ्नो पार्ट खेल्छन्। रिजल्ट फेरि पनि त्यही हुन्छ जो कल्प पहिले भएको थियो। यो ड्रामा हो, हामी कलाकार हौं। पूरा नष्टोमोहा भएपछि बाबा सँग पूरा प्रीत जुट्छ। बाबा, बस म त हजुरको नै याद गर्नेछु, हजुरबाट

२०७५ असोज १५ सोमबार १-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
वर्सा लिएर नै छोड्नेछु। यस्तो प्रतिज्ञा गर्नु पर्छ, तब नै स्त्री-पुरुष दुवै पवित्र बनेर स्वर्गधाम जान
सक्नेछन्। दुवै नै ज्ञान चितामा बस्नेछन्। यस्तो धेरै जोडी बन्छन्। फेरि छिटो-छिटो वृक्ष बढ्न सुरु हुन्छ।
अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस अविनाशी ज्ञान यज्ञमा आफ्नो यस रथ सहित सबै कुरा स्वाहा गर्नु छ। सेवाको लागि
धेरै-धेरै चुस्त र फूर्तिलो बन्नु छ।
- २) माया जति कडा भए पनि सावधान रहेर उसको थप्पडबाट स्वयंलाई बचाउनु छ। आत्तिनु
हुँदैन।

वरदानः— एक बाबालाई आफ्नो संसार बनाएर सदैव हाँस्ने, गाउने र उड्ने प्रसन्नचित्त भव

भनिन्छ— दृष्टिले सृष्टि बदलिन्छ। त्यसैले तिम्रो रूहानी दृष्टिले सृष्टि बदलियो, अहिले तिम्रो
लागि बाबा नै संसार हुनु हुन्छ। पहिलेको संसार र अहिलेको संसारमा फरक भयो, पहिले
संसारमा बुद्धि भट्किन्थ्यो, अहिले बाबा नै संसार भयो। त्यसैले बुद्धि भट्किन बन्द भयो।
बेहदको प्राप्ति गराउने बाबा मिल्नुभयो भने अरू के चाहियो? त्यसैले हाँस्दै, गाउँदै, उड्दै
सदैव प्रसन्नचित्त बन। मायाले रुवाउने कोसिस गरे पनि रुनु हुँदैन।

स्लोगनः— दिल साफ छ भने तिम्रो सबै इच्छाहरू पूरा हुन्छन्, सर्व प्राप्ति स्वतः नै तिम्रो सम्मुख
आउँछ।